

Sygnatura akt I C 2089/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 20-06-2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Paweł Siwek

Protokolant:Marcin Szczypiński

po rozpoznaniu w dniu 20-06-2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w K.

przeciwko B. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego B. S. na rzecz strony powodowej (...) sp. z o.o. w K. kwotę 1.407,69 zł (jeden tysiąc czterysta siedem złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 6 czerwca 2012 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 210 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

sygn. akt I C 2089/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 06 czerwca 2012 r. strona powodowa (...) sp. z o.o. w K. domagała się zasądzenia od B. S. kwoty 1.407,69 zł (pierwotnie przed przekazaniem sprawy do Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze - 1.731,07 zł) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu swojego pozwu strona powodowa wskazała, że pozwany B. S. korzystał z dostawy energii elektrycznej, dostarczanej na określony w umowie (...) z dnia 05 maja 2011 r. adres punktu poboru ul. (...), (...)-(...) W..

Strona powodowa wywiązała się z zawartej umowy sprzedaży, na potwierdzenie czego wystawiła faktury VAT. Przedmiotowa umowa uległa rozwiązaniu w dniu 09 sierpnia 2010 r. z powodu zaległości płatniczych.

Strona powodowa zawiadomiła pozwanego o nieuregulowanych fakturach i wezwała go do zapłaty wezwaniem, które pozwany odebrał w dniu 14 maja 2012 r., jednakże do chwili obecnej zadłużenie nie zostało uregulowane.

Nakazem zapłaty z dnia 22 czerwca 2012 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt VI Nc-e 981504/12, Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił powództwo w całości.

Sprzeciw od powyższego orzeczenia wniósł pozwany B. S., na skutek czego sprawa została przekazana do Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze.

W uzasadnieniu swojego środka zaskarżenia pozwany podniósł, że w dniu 20 sierpnia 2010 r. zawarł ze stroną powodową umowę dostarczania Energii Elektrycznej nr (...). Tego samego dnia podpisał umowę o przystąpieniu do długu nr (...). Z rozliczenia końcowego uwidocznionego na fakturze VAT nr (...) wynika, że zaległość wynosiła na dzień 11 sierpnia 2010 r. – 1.457,22 zł. Kwotę powyższą pozwany zapłacił w całości.

Równocześnie B. S. zaprzeczył aby był informowany o jakichkolwiek innych zaległościach z tytułu dostarczania energii elektrycznej dla lokalu położonego przy ul. (...) we W., zaprzeczył również aby występowały po jego stronie jakiegokolwiek inne zaległości niż wskazane powyżej. Nadto wszystkie zaległości na rzecz strony powodowej zostały spłacone, a kwota na fakturze rozliczeniowej, w górnej części, gdzie wskazana jest kwota zaległości jest tożsama z kwotą uiszczoną.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 05 maja 20001 r. J. K. i Zakład (...) S.A. we W. (poprzednik prawny (...) sp. z o.o. w K.) zawarli umowę sprzedaży energii elektrycznej nr (...).

Na mocy tej umowy Zakład (...) S.A. zobowiązywał się do świadczenia usługi przesyłowej i sprzedaży energii elektrycznej do lokalu przy ul. (...) we W..

(Dowód: - umowa z dnia 05.05.2001 r. k. 32)

J. K. zmarł w dniu (...).

(Dowód: - pismo z dnia 13 lipca 2010 r. k. 34

- stwierdzenie treści testamentu ustnego k. 35)

Spadkobiercą po zmarłym J. K. jest B. S..

(Dowód: - stwierdzenie treści testamentu ustnego k. 35)

W dniu 11 sierpnia 2010 r. (...) sp. z o.o. we W. wystawiła fakturę nr (...) na J. K. za dostarczaną energię elektryczną w okresie od dnia 21 sierpnia 2009 r. do dnia 09 sierpnia 2010 r. w kwocie 1.447,18 zł z terminem płatności do dnia 30 sierpnia 2010 r.

Równocześnie wezwano do zapłaty zaległych faktur i prognoz w łącznej kwocie 1.457,22 zł.

(Dowód: - faktura VAT k. 41 – 42v, 65 - 66)

W dniu 20 sierpnia 2010 r. pomiędzy (...) sp. z o.o. we W. (poprzednikiem prawnym (...) sp. z o.o. w K.) a B. S. została zawarta umowa o przystąpienie do długu. Na mocy tej umowy B. S. przystąpił do długu jaki miał wobec (...) sp. z o.o. we W. J. K. w kwocie 657,22 zł.

(Dowód: - umowa o przystąpienie do długu z dnia 20.08.2010 r. k. 35v, 63)

W dniu 20 sierpnia 2010 r. została zawarta również pomiędzy (...) sp. z o.o. we W. (poprzednikiem prawnym (...) sp. z o.o. w K.) a B. S. umowa kompleksowa dostarczania energii elektrycznej.

W związku z powyższym został zmieniony licznik w mieszkaniu przy ul. (...) we W..

(Dowód: - umowa kompleksowa dostarczania energii elektrycznej z dnia 20.08.2010 r. k. 36 – 36v, 61 -62

- zlecenie OT k. 37)

W okresie od sierpnia 2010 r. do listopada 2010 r. B. S. uiszczył na rzecz (...) sp. z o.o. we W. łączną kwotę 1.457,22 zł.

(Dowód: - dowody wpłaty k. 67 – 69)

W dniu 03 września 2010 r., na skutek wypowiedzenia umowy kompleksowej dostarczania energii elektrycznej z dnia 20 sierpnia 2010 r., licznik energii elektrycznej w mieszkaniu przy ul. (...) we W. został zdemonstrowany przez pracownika przedsiębiorstwa energetycznego.

(Dowód: - zlecenie OT nr (...) k. 33)

Pismem z dnia 27 kwietnia 2012 r. B. S. został wezwany przez (...) sp. z o.o. we W., działającego na rzecz (...) sp. z o.o. w K. do zapłaty kwoty 1.407,69 zł z tytułu faktury (...).

(Dowód: - wezwanie z dnia 27.04.2012 r. wraz z potwierdzeniem odbioru k. 37v – 40v)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należało wskazać, iż bezspornym w sprawie było, że J. K. zawarł w dniu 05 maja 2001 r. umowę sprzedaży energii elektrycznej z Zakładem (...) S.A., którego następcą prawnym była (...) sp. z o.o. we W., a obecnie następcą prawnym jest (...) sp. z o.o. w K..

Nie było również sporne, że z tytułu zawartej umowy J. K. winien był uiszczać opłaty za dostarczony prąd oraz za świadczone usługi przesyłowe.

W ocenie Sądu Rejonowego nie budziło wątpliwości, że J. K. zmarł w dniu (...). Jakkolwiek pozwany na rozprawie w dniu 20 czerwca 2013 r. zeznał, że jego dziadek (J. K. – przyp. SR) zmarł po (...), to jednak przedłożone przez stronę powodową pismo Urzędu Miejskiego W. z dnia 13 lipca 2010 r. oraz stwierdzenie treści testamentu ustnego wprost wskazują jako datę śmierci J. K. dzień (...).

W związku z tym trzeba było zauważyć, że przedmiotowa faktura z której kwota była dochodzona rozpatrywanym pozwem, obejmowała należności za energię elektryczną i świadczone usługi przesyłowe za okres od dnia 21 sierpnia 2009 r. do dnia 09 sierpnia 2010 r.

Czyli już po śmierci J. K..

Jest to o tyle istotne, że pozwany zawarł ze stroną powodową nową umowę dopiero w dniu 20 sierpnia 2010 r.

W związku z powyższym należało wskazać, że B. S. winien był uiszczać należności z tytułu dostarczanej energii jako następcą prawny – spadkobierca po J. K. (art. 922 § 1 k.c.).

Żadna ze stron bowiem nie wykazała, iż z chwilą śmierci J. K. uległa rozwiązaniu zawarta z nim umowa sprzedaży energii elektrycznej. Taki skutek nie wynika z przedłożonej do akt sprawy umowy. Nie zostały zaś przedłożone inne dokumenty z których mogłyby wynikać, że na skutek śmierci odbiorcy dochodzi do rozwiązania umowy.

W tym zakresie nie była wystarczająca treść pisma z dnia 26 lipca 2010 r. stanowiąca wewnętrzną korespondencję między stroną powodową a powiązaną z nią spółką.

W tym miejscu trzeba było oczywiście zauważyć, iż w sprawie nie zostało przedłożone także postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku po zmarłym J. K.. Co więcej z akt sprawy nie wynikało również aby w ogóle takie postanowienie zostało wydane.

Niemniej należało wskazać, że brak postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku nie uniemożliwia wystąpienia przez osobę trzecią przeciwko spadkobiercy na drogę sądową, zaś następstwo prawne po zmarłym osoba trzecia może wykazywać wszelkimi środkami dowodowymi (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 14 lutego 2013 r., I ACa 757/12, Lex nr 1289363; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 1975 r., III CRN 102/75, OSNC 1976/6/139).

Strona powodowa przedłożyła pismo zawierające stwierdzenie treści testamentu ustnego z którego wynikało, że spadkobiercą po J. K. jest B. S. (art. 952 k.c.).

Tym samym trzeba było stwierdzić, że na pozwanego przeszły obowiązki wynikające z umowy sprzedaży energii elektrycznej.

Przechodząc zatem już do kwestii należności z faktury z 11 sierpnia 2010 r. nr (...), to należało wskazać iż pozwany w swoim sprzeciwie od nakazu zapłaty nie rozróżniał dwóch kwot wskazanych w tym dokumencie. Po pierwsze kwoty zaległości istniejącej w chwili wystawiania faktury w wysokości 1.457,22 zł (kwota widniejąca w lewym górnym rogu faktury), którą to istotnie, jak wynika z załączonych do sprzeciwu dowodów wpłat, pozwany spłacił w okresie od sierpnia do listopada 2010 r.

Po drugie, bieżącej należności wynikającej z tej faktury w wysokości 1.447,18 zł płatnej do dnia 30 sierpnia 2010 r. Co do której pozwany nie wykazał aby ją uregulował.

Przy czym odnosząc się do zeznania pozwanego złożonego na rozprawie w dniu 20 czerwca 2013 r., to w świetle obowiązującej strony umowy nie było istotne czy to B. S. wykorzystywał energię w lokalu mieszkalnym przy ul. (...) we W., czy też robiła to inna osoba. Ponieważ na mocy umowy, to pozwany winien był regulować należności za prąd.

Zresztą w tym zakresie zeznania samego B. S. są wewnętrznie sprzeczne. Albowiem z jednej strony twierdził on że nie korzystał z energii elektrycznej w lokalu w okresie za który jest dochodzona należność. A z drugiej twierdził, że przebywał w tym lokalu po śmierci dziadka.

W ocenie Sądu Rejonowego trudno jest uwierzyć, że podczas przebywania w tym lokalu pozwany w żaden sposób nie korzystał z energii elektrycznej.

Co istotne pozwany w żaden sposób nie zakwestionował wskazań licznika energii elektrycznej, stanowiących podstawę do wystawienia faktury, czyli nie zakwestionował że we wskazanym okresie w lokalu przy ul. (...) we W. energia elektryczna była wykorzystywana.

Uprzedzając w tym miejscu ewentualny zarzut co do kwestii umowy o przystąpienie do długu z dnia 20 sierpnia 2010 r., to pomijając już fakt że umowa została sporządzona niechlujnie (zarzut ten należy odnieść do pracownika (...) sp. z o.o. we W.), albowiem literalnie wynika z niego że zmarły w momencie sporządzania umowy J. K. przystępuje do długu B. S. – chociaż było akurat na odwrót.

To jednak nie można przydać tej umowie charakteru odnowienia (art. 506 k.c.). Nie wynika to bowiem w żaden sposób z treści umowy. W szczególności brak jest stwierdzenia, że wskazana w umowie kwota wyczerpuje wszelkie roszczenia strony powodowej wobec pozwanego wynikające z należności za dostarczanie energii elektrycznej do lokalu przy ul. (...) we W..

I dlatego też ostatecznie została zasądzona od B. S. na rzecz (...) sp. z o.o. w K. żądana kwota 1.407,69 zł.

O odsetkach tutejszy Sąd orzekł stosownie do treści art. 481 § 1 i 2 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona należą się odsetki ustawowe.

W niniejszej sprawie odsetki zostały zasądzone po upływie terminu płatności wynikającego z przedłożonej w sprawie faktury.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej

przez adwokata lub radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata lub radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

W niniejszej sprawie na koszty te w przypadku pozwanego złożyła się opłata od pozwu 30 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 180 zł (§ 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.)).